

”MITT I SOCKNENS FRUKTBARASTE BYGD LIGGER NU MALGOMAJ-SKOLAN”

Orden är landshövding Gustav Roséns (1876–1942).

En dag i slutet av november 1939 med snöflingor i luften inviger han Lantmanna- och lanthushållsskolan i byn Laxbäcken.

Under hela 1930-talet hade han varit en av dem som mest ivrigt pläderat för en Lantbruksskola i Lappmarken. Det blev Malgomaj-dalen som fick den.

De andra socknarna i södra Lappland bidrog med att varje socken gav sitt namn åt ett elevrum på skolan och bekostade möblerna till rummet.

Västerbottens-Kuriren ägnade invigningen den här novemberdagen 1939 stort utrymme.

Ca 150 personer hade inbjudits.

I grunden är alla eniga: Bara utbildning, kultur och ett brett, stabilt jordbrukskunnande kan ge den kompetens som skapar trygg överlevnad och genererar inre välfärd.

Det stod tidigt klart att Malgomaj-dalenskalkrika jord tillhörde framtiden.

Redan Lars Dahlstedt, den driftige kyrkoherden som kom från Dalarna till Vilhelmina på 1880-talet hade uttalat sig och sagt, att Malgomaj-dalen skulle kunna föda 10,000 människor.

På 1920-talet var man så säker på den lysande framtiden för jordbruket i Malgomaj-dalen att det byggdes ett stickspår från Inlandsbanan till Storholmen med anknytning till båttrafiken på Malgomaj.

I ett av sina tal på 1930-talet hade landshövdingen frågat:

”Ska Vilhelmina bli ett Lapplands Skåne?”

På 1930-talet-med nybyggaranda och tro på jordbrukets framtid- nyodlas det i skogslandet / inlandets byar i södra Lappland.

Särskilt stora förhoppningar knyts till myrodlingarna som kräver mycken konstgödsel, som förväntas komma med järnvägen- billigt fraktad. En storsatsning på trädgårdsodling predikas också av Hushållningssällskapet med Gustav Rosén i spetsen.

Tron på en myrodlingframtid hade också blivit stärkt av en statlig inventering sommaren 1922. Man fann 33,000 hektar odlingsbara myrar inom 2 mil på vardera sidan Inlandsbanan mellan Strömsund och Storuman.

Myrodlingarna kunde inte hålla vad de lovade.

Världskriget kom. Efter fredsslutet började ungdomarna ge sig i väg.

Den nationella ekonomin hade bestämt sig.

1966 lades den ned- Lantmanna- och lanthushållsskolan mitt i socknens fruktbaraste bygd!

Textförfattare: Bo Johansson, Vilhelmina.

MARTIN LAURITZ, 1931–2007

Han är uppvuxen i Vilhelmina och var yrkesverksam bland annat som platschef vid Vattenfalls lokalkontor i Vilhelmina
Han har läst igenom Västerbottens-Kuriren 1900–1940 och skrivit av notiser och texter, stort som smått som berört Vilhelmina under de 44 åren.

Avskrift 2011-01-25.

Vilhelmina kommuns fotoarkiv YR.